

Kunstschilders van bij ons :

LOUIS ROYON

Geboren te Oostende op 1 juli 1882 als zoon van Alfred (1850-1934) en van Joséphine Kremer (1853-1930). Hij was het zesde kind in een gezin van dertien.

Royon overleed te Waulsort op 10 december 1968 en werd aldaar begraven. Royon was een telg uit een bekende Oostendse zeelui- en handelaarsfamilie van Noordfranse afkomst, die ook menige kunstenaar in haar rangen telde zoals Euphrosine Beernaert, Lucie en Yvan Royon, e.a.

Louis Royon
op latere leeftijd

Zijn grootouders langs vaders' zijde waren de uitbaters van de bekende oesterputten met restaurant „Pavillon du Rhin” op de Oostendse Zeedijk. Royon's vader begon zijn loopbaan in dit bedrijf, was vervolgens reder ter visserij en dreef uiteindelijk handel in wijnen en likeuren te Oostende. Als jonge schoolganger in kostscholen te Geraardsbergen en Brugge beleefde Royon wegens aanpassingsmoeilijkheden onaanname tijden. Maar al vlug koos hij voor een maritieme loopbaan. In 1897 monsterde hij aan op de Duitse driemaster „Apollo” waarmee hij rond Kaap Hoorn vaarde. De herinnering aan die wereldreis bleef Royon steeds sterk bij en inspireerde hem tot vele marines.

Anno 1898 voer hij op Chili, monsterde af in 1899 en begon in augustus studies aan de zeevaartschool, waar hij op 7 april 1900 het brevet van tweede luitenant ter lange omvaart behaalde.

Na 1900 vinden we dan de vroegste kunstwerken : een publiciteitsprentkaart „Vins et spiritueux Alfred Royon-Kremer” uit 1904 reproduceert een pentekening van Royon. Als kunstenaar was Royon volledig autodidact.

Ondertussen hernam Royon de zeevaart, maar studeerde verder om in april 1904 het diploma van eerste luitenant ter lange omvaart te behalen en in 1980 het diploma van kapitein.

In 1908 werd Royon luitenant bij de pakketboten Oostende-Dover. Hij woonde toen in de Hofstraat te Oostende. Op 5 november 1908 was hij medestichter van de „Cercle Artistique d'Oostende”, opgericht ten huize van Jan de Clerck; en hij stelde enkele keren ten toon in de salons die deze kring organiseerde van 1908 tot 1914. Het waren vooral fijnzinnige pentekeningen die hij toen maakte.

Bij het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog behaalde Royon te Chatham het brevet van artillerieofficier bij de zeevaart.

De oorlogsjaren bracht hij vooral te Le Havre door. Hij voerde er het bevel over „Le Grand Remorqueur”, waarmee hij Oostende verlaten had, de dag dat het Duitse leger zijn geboortestad bezette. Belast met tal van opdrachten en zendingen ondernam hij vele gevaarvolle zee-tochten. Voor zijn diensten ontving hij het maritiem Oorlogskruis. Na de Wapenstilstand werd hij gelast met het toezicht op de Noordzeevissery, die toen door de vele onopgeruimde mijnenvelden, nog een hachelijke onderneming was. Royon oefende deze functie uit tot 20 september 1919.

In 1921 gaf Royon het varen om-den-brode op en ging zich volledig aan het schilderen en het pleziervaren wijden. Hij vestigde zich te Brussel, aanvankelijk in de Middaglijnstraat 17.

Latere adressen waren de Drukpersstraat 15 te Brussel; Rue Guyot 32 te Parijs (1929); het Torengedebouw te Antwerpen (1931-1933); de Gewijde Boomstraat 31 te Elsene (1933) en de Twee Kerkenstraat 20 te Brussel (1938). Royon had ook een woonboot, de „Bohème”. Deze werd in 1928 totaal geplunderd tijdens Royon's afwezigheid. Ze lag toen gemeerd op het kanaal van Willebroek.

Van 1921 af vervulde Royon talrijke opdrachten voor de grote maritieme maatschappijen zoals de „Red Star Line” en de „Compagnie Maritime Belge”; hij ontwierp honderden affiches, prentkaarten, uurtabellen, spijkskaarten, kalenders en briefhoofden die hij van maritieme scènes voorzag.

Alles werd gedrukt bij E. Stockmans & Cie, gekend voor hun verzorgde kleurendruk. Al deze zaken zijn tegenwoordig gezochte verzamelstukken. Geregeld hield Royon ook tentoonstellingen van eigen werk. Zijn marines verkochten opvallend vlot, zodat zijn artistieke bezigheden hem toelieten zonder al te veel materiële bekommernissen te leven, en vooral, grote boot-

tóchten te maken die hem op hun beurt tot nieuwe werken inspireerden.

Royon stelde ook regelmatig tentoon in de salons van de „Société des peintres de la mer” waarvan hij één der medestichters was geweest. Wegens onenigheid (Royon had geen al te gemakkelijk karakter) zou hij zich in maart 1940 uit deze vereniging terugtrekken.

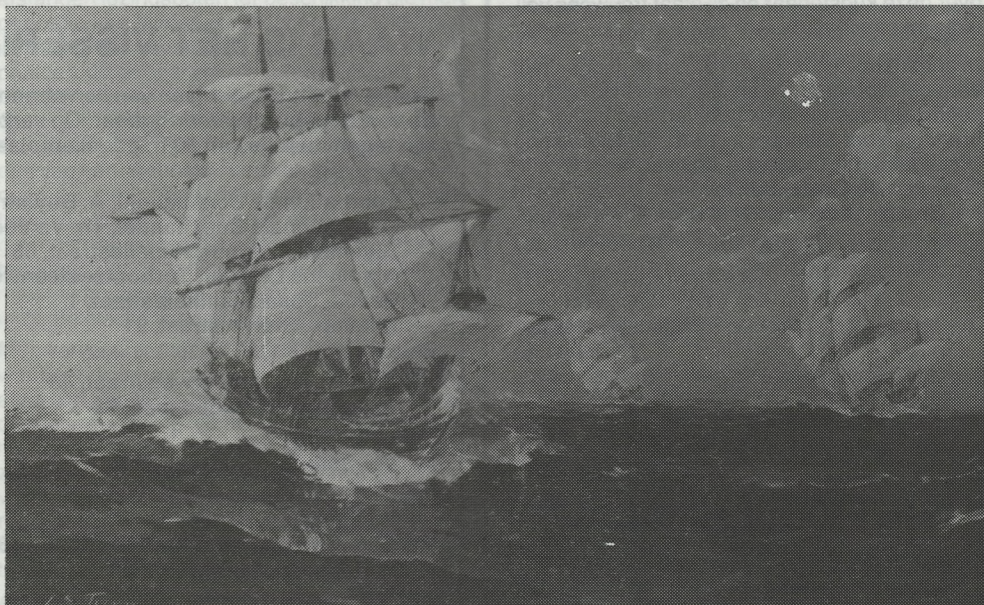
Het actief marineleven hernam toen hij tijdens de Spaanse Burgeroorlog dienst nam als hoofd-naziener en stafchef bij de Internationale Commissie voor Non-Interventie, opgericht met als doel de illegale wapentrafiëk naar Spanje te verhinderen. Royon's standplaatsen waren achtereenvolgens Dover en Sète (1936-1939).

Tijdens en na de oorlogsjaren stelde Royon regelmatig tentoon in Brusselse galerijen, vooral in de Galerie Portenar, waar hij bijna jaarlijks te gast was tot in 1965.

Omstreeks 1947-1948 vestigde Royon zich in een klein huisje in het afgelegen Freyr nabij Waulsort. Hij noemde het „Cap Horn” en versierde het binnen en buiten met marines. Daar leefde hij samen met zijn levensgezellin Léonie Tondeur.

Royon was een aangenaam en boeiend verteller. Talrijke van zijn verhalen werden opgenomen in de „Essor Colonial et Maritime” en later hernomen in „Aquatic” (1966-1967).

Te Freyr had Royon ook enkele contacten met de marineschilder Carlo Adam uit Châtelet, die zijn stijl min of meer zou verder zetten. Royon's marines vertonen grosso modo twee aspecten. Er is eerst de romantische kant : visioenen van grote zeilschepen, echte oceaandreuzen die sierlijk evolueren op de blauwe wateren van exotische zeeën. Zij brengen herinneringen aan zijn vele wereldreizen. In die zin kunnen we Royon goed vergelijken met zijn Engelse collega Montague Dawson (1895-1973). In andere werken primeert de waarheidsgetrouwe uitbeelding, de diepgaande kennis van de zee, de exacte weergave van haar steeds wisselend uitzicht.

Drie fregatten der Oostendse Compagnie
op weg naar Indië — 1724 (1935)

„Cap Horn”
Schildering op het vensterluik
van Royons woning te Freyr

Royon wist die elementen te combineren met een frisse, moderne, ietwat gestroomlijnde maar realistische vormtaal. Achteraf bekeken is zijn kunst een typisch exponent van de figuratieve kunst van de tussenoorlogse periode.

Samen met Vital Keuller, Jef Dutillieu, Taf Wallet en Carlo Adam, behoort Royon ongetwijfeld tot de beste van de traditioneel werkende marineschilders in ons land, althans voor wat de 20e eeuw betreft.

Van Royon zelf zijn er enkele foto's bekend. Vele daarvan berusten in de verzamelingen van het Nationaal Scheepvaartmuseum te Antwerpen. Foto's van Royon zijn afgedrukt in de tijdschriften „Ostend Flash” van juni 1960, en „Neptunus” nr. 190. Na Royon's dood kwam het Nationaal Scheepvaartmuseum Antwerpen in het bezit van een ontzaglijke documentatie uit zijn nalatenschap: schilderijen, pentekeningen, affiches, spijskaarten, prentkaarten, manuscripten, foto's, knipsels, briefwisseling, schetsboeken... Het is de meest volledige documentatie over deze kunstenaar en zij staat trouwens volledig op steekkaart.

In andere musea is Royon om zo te zeggen niet vertegenwoordigd: — enkele werkjes in het Museum van Oostende gingen verloren tijdens de brand van het Stadhuis in 1940. De Heemkring „De Plate” uit Oostende bewaart enkele affiches van de Oostende-Doverlijn. Verder kocht het Groeningemuseum te Brugge en de Pinakothek te München werk van Royon aan.

Norbert HOSTYN
Conservator
Stedelijke Musea
Oostende

„HET VISSERIJBLAD”

„Het Visserijblad” is ook verkrijgbaar bij dagbladverkopers, per los nummer, te Knokke-Heist, Zeebrugge, Oostende en Nieuwpoort.

Kantoor van Gerechtsdeurwaarder Jan VAN den MEERSSCHAUT,
Gheerwijnstraat, 17 te 8000 BRUGGE - Tel. 050/33.95.81

— 0 —

RECHT VAN HOGER BOD

Bij proces-verbaal van toeslag, opgemaakt door gerechtsdeurwaarder Jan Van den Meersschaut te Brugge op 14 augustus 1982, werden de hiernavolgende vissersvaartuigen toegewezen onder de schorsende voorwaarde van afwezigheid van hoger bod:

KOOP EEN:

DE Z.40 „RAVELINGEN”

mits de prijs van 500.000 F.

KOOP TWEE:

DE Z.41 „TER STREEP”

mits de prijs van 700.000 F.

Beiden vaartuigen zijn gebouwd in 1973 op de werf Béliard Murdoch te Oostende; hebben een bruto-tonnemaat van 103,68 T. en een netto-tonnemaat van 34,34 T.; een lengte van 25,58 m., een breedte van 6,48 m., en een holte van 2,76 m.; de romp is in staal, en zij zijn uitgerust met een motor A.B.C. van 375 P.K. Beiden gemeerd in de thuishaven Zeebrugge, Vissershaven, kant Rederskaai.

Ieder heeft het recht een hoger bod te doen.

Het hoger bod moet gedaan worden binnen de 15 dagen na de toewijzing en bij gerechtsdeurwaardersexploot worden betekend.

Het hoger bod moet één/tiende van de koopprijs bedragen, met maximum 250.000 frank. Deze som moet op het kantoor van de gerechtsdeurwaarder in consignatie worden gegeven.

WAAR IS HET VISSERIJBLAD VERKRIJGBAAR ?

Buiten het onderschrijven van een abonnement is het „Visserijblad” ook nog op volgende verkooppunten verkrijgbaar. Op verzoek kan de dagbladverkoper ook aan huis leveren tegen de prijs van 50 fr. per exemplaar.

OOSTENDE

- Internationale Boekhandel, A. Buylstraat, 33
- Internationale Boekhandel, Th. Vanloostraat, 26 (Vuurtorenwijk)
- Algemene Lektuur, Kapellestraat, 65
- Algemene Lektuur, Torhoutsesteenweg, 332
- Devos, Spaarzaamheidstraat, 1
- Ketelers, Stuiverstraat, 91

BREDENE

- Berten, Buurtspoorwegstraat, 48
- Bolle G., P. Elisabethlaan, 72

NIUWPOORT

- Vermote, Langestraat, 127

KNOKKE-HEIST

- Bij Wieke,
- Algemene Lektuur, Knokkestraat, 118
- Verstappen, St.-Antoniusstraat, 45

ZEEBRUGGE

- Verstraete, Heiststraat, 71